

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuißimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1634

De Canone post Consecrationem vsque ad Orationem Dominicam. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40262

p Extinguntur post elevationem.] Ne portantes intorticia genuflexi manent ceteris stantibus, ideo asportantur funalia, & extinguntur. Cum autem Communio facienda est, non discedunt, ut deinde redeant; sed expectant Communionem, quæ fieri debet cum accensis luminibus, præteritum si discedatur ab Altari. Cum autem eleuatur Hostia, eleuentur etiam intorticia usque ad depositionem Calicis inclusuè.

In diebus ieiuniorum, &c. cessat ratiō standi: & quia genuflexi manent omnes in Choro usque ad Pax Domini, parum quod superest usque ad Communionem Celebrantis pro nihilo reputatur; congruitque, ob præsentiam sanctissimi Sacramenti in Altari, ut eo casu tantum ardeant intorticia. Excipe Vigilias Nativitatis, Paschæ & Pentecostes; quando nimur in Choro non genuflectitur, & consequenter neque remanent intorticia deposito Calice.

q Diaconus accedit.] Facta prius nimur genuflexione, ubi est, Altari. Si adest Pyxis cum particulis consecrandis, ipse eam detegit, & collocat prope Hostiam ante consecrationem; & deposita Hostia post eleuationem, facta cum Celebrante genuflexione, Pyxidem operit, & collocat in

pristino loco. & antequam discopertiat Calicem consecrandum, cum Celebrante prius adorat cum genuflexione Hostiam ab eo depositam super Altare.

r Subdiaconus genuflectit in loco suo.] Hoc est, supra infimum Altaris gradum in medio post Celebrantem.

s Ter incensat.] Nimur, cum Celebrans adorat, cum eleuat, & cum deponit. Neque benedicitur incensum, *Cerim. Episc. lib. 1. cap. 23.* ad maiorem reverentiam sanctissimi Sacramenti, à quo omnis benedictio.

Genuflectunt autem prædicti, quando Diaconus genuflectit.

Pulsantur etiam campanæ, signo dato cum campanula, ut supra dictum est *num. 6.* ab Acolyto.

t Diaconus redit ad librum.] Facta iterum genuflexione in cornu Evangelij tantum, ubi est liber, & assistit ut prius. Thuriferarius redit in Sacristiam.

Eleuato Sacramento, hoc est, reposito Calice, Chorus dicit, *Benedictus qui venit, &c.* ait *Cerim. Episcop. lib. 2. cap. 8.* ut supra dictum est. Nota, quod Chorus genuflectit initio Canonis, *Cerim. Episc. lib. 2. cap. 8.* & surgit post depositionem Calicis, *ex hac Rubr.* stant autem omnes versus Altare in locis suis.

De Canone post Consecrationem usque ad Orationem Dominicam. IX.

R Eposito Calice, & adorato, Sacerdos stans ante Altare, extensis manibus ante pectus, dicit secrete, ^a Vnde & memores, &c. Cum dicit, de tuis donis ac datis, iungit manus ante pectus: & cum dicit, ^x Hostiam puram, Hostiam sanctam, Hostiam immaculatam, manu sinistra posita super Altare intra Corporale, dextra signat ter communione.

ter super Hostiam & Calicem, & semel super Hostiam tantum, & semel super Calicem tantum, dicens, Panem & sanctum vitæ eternæ, & Calicem & salutis perpetuae. deinde stans ut prius, extensis manibus prosequitur, y Supra quæ propitio, &c. Cum dicit, z Supplices te rogamus, &c. inclinat se ante medium Altaris, a manibus iunctis super illo positis: cum dicit, ex hac Altaris participatione, osculatur Altare, manibus hinc inde super Corporale positis. Cum dicit, sacro sanctum Filii tui, iungit manus: & dextera signans semel super Hostiam tantum, & semel super Calicem, sinistra super Corporale posita, dicit, Cor & pus & san & guinem sum pserimus; & cum dicit, omni benedictione & caelesti, scipsum signat a fronte ad pectus signo Crucis, sinistra posita infra pectus, & prosequitur, & gratia repleamur. Cum dicit, Per eundem, iungit manus.

u Vnde & memores.] Tribuitur haec pars Alexandro I. à Radul. Propos. 23. hausta fuit ex Liturgia Graeca sancti Petri, & ex lib. 8. Constit. Apost. c. 17. Memores, inquit, Passionis, Mortis, & Resurrectionis. Verbum Ascensionis additur in Liturgia sancti Basili. Mortis, Resurrectionis, Ascensionis, simul inter Latinos legit Ambros. lib. 4. de Sacram. cap. 6. qui & habet ea verba quæ sequuntur, Hostiam puram, &c.

Extenduntur etiam hinc manus, vt gestu corporis representetur Christi passio, Microl. cap. 16. non tamen fit brachiorum extensio, more Ambrosianorum, & Dominicanorum.

x Hostiam puram.] Non sit Microl. cap. 15. has quinque cruces, & hoc eodem modo.

Quærit Innocent. III. lib. 5. cap. 3. cuj super Hostiam & Calicem nunc consecrata fiant signa Crucis; respondeat, Non nisi ad recolendam Christi Passionem, quem sequitur Alex. Alens. de Officio Messe, mem. 3. artic. 2. cum S. Thom. 3. par. quæst. 83. artic. 5. ad 4.

Distinguunt moderni Theologi in

Christo rationem Sacerdotis efficiens principalis in Missa, & Hostia, vi causæ materialis; & secundum hanc dicitur Christus subesse secundum quid Sacerdoti ministro secundario, & instrumentalis: qua ratione verum esse potest etiam hinc quod à Paulo dicitur Hebr. 7. Quod minus est secundum quid, à maiore, seu meliore, secundum quid benedicitur. Vids Io. Osorium Concione de Sacerdotio. O profunda Christi Domini nostri humilitas sub Sacerdore!

y Supra quæ propitio, &c.] Hæc leguntur in Liturgijs cit. sancti Petri, & sancti Basili, & apud Ambros. 4. de Sacram. cap. 6. quæ verò in fine dicuntur, Sanctum sacrificium, immaculatam Hostiam, S. Leo Magnus addit, ex Innocent. suprà cap. 4.

z Supplices te rogamus, &c.] Inclinationis mentio est apud Microl. c. 16. verba leguntur in Liturgia cit. S. Petri, apud Clem. & Ambr. locis cit.

a Manibus iunctis.] Non tamen pollice dextro super sinistrum posito, sed iunctis pollicibus & indicibus in unum inter se, tit. 3. num. 1. & parvis digitis frontem Altaris tangenteribus;

tibus; quod etiam in sequentibus obseruatur, ex Rubric. tit. 4. num. 1. ibi: *Qua omnia semper obseruantur, cum manus iuncte super Altare ponuntur.* Reliqua sunt nota, & habentur apud Innocent. III. lib. 5. cap. 5. tum osculum, cum crucis tites. Antiquiores non

formabant has cruces, & patet ex numero sex ordinum crucium quas memorant in Canone.

Ea verba, *Iube hec perferrri per manus sancti Angeli, &c.* habentur in Liturgia Gracae beati Petri, & apud Ambros. lib. 4. de Sacram. cap. 6.

2. Cum dicit, *Memento Domine famulorum famularumq[ue] tuarum, &c.* extensis &^b iunctis manibus ante pectus, & usque ad faciem elevatis, & intentis oculis ad Sacramentum super Altare, facit commemorationem fidelium ^c Defunctorum, de quibus sibi videtur, eodem modo ut dictum est de commemoratione viuorum. Qua commemoratione facta, stans ut prius extensis manibus prosequitur, Ipsiis Domine, & omnibus in Christo, &c. & in fine ad Per eundem iungit manus, &^d caput inclinat.

^b *Iunctis manibus.*] Bis hoc loco iunguntur manus, ad *Per eundem*, & iterum ad *Memento*.

^c *Defunctorum.*] Communis est ritus omnibus Liturgijs, ex præcepto Apostolorum, *Chrysostomus Homil. 3.* in Epist. ad Philipp. & alijs apud Duran. lib. 2. cap. 43. ut scilicet pro Defunctis in Missa oremus. Sixto I. tribuit *Platina*, Pelagio I. *Anselm. Ryd.* in Catalogo annorum; hoc est, Decreto confirmauerunt.

N. N. nomina recitabantur in Romana Ecclesia, *Alcuin. de Celebrat. Misse,* & ante eum *Cyprian. Ambr.* & alijs apud Duran. ibidem, ex Diptychis, & Tabulis. Diptychi verò erant complicati pugillares, seu tabulae duplicatae, in usum scribentium comparatae,

Turneb. lib. 9. Adversar. cap. 23. una viuorum, altera continebat nomina Defunctorum in Christo. Diptycha in genere neutro appellant alij, de quibus plura Duran. lib. 2. de Rit. cap. 43. *Angelus Rocca ad librum Sacrament. sancti Gregorij.* Plurima legere potes in Onomastico ad Vitas Patrum, verbo Diptychum, auctore *Heriberto Rosveydo.* Pausa fit, non post litteram N. sed post verba, *somno pacis*, lib. *Sacrament. S. Gregor.* quam & nos retinemus.

^d *Caput inclinat.*] Cur hoc loco, non alibi, ad *Per eundem Christum Dominum nostrum* caput inclinatur? puto, quia Sacerdos dicturus est statim, *Nobis quoque peccatoribus*; quæ sunt verba maximæ humilitatis.

3. Cum dicit, *Nobis quoque peccatoribus,* ^e vocem aliquantulum eleuat, & dextra manu ^f pectus sibi percudit, sinistra posita super Corporale, & prosequitur secreto, famulis tuis, &c. stans manibus extensis ut prius. Cum dicit, *Per Christum Dominum nostrum: Per quem hoc omnia Domine semper bona creas*, iungit manus ante pectus:

deinde manu dextra ter signans communiter super Hostiam & Calicem, dicit, & sanctificas, viui & ficas, bene & dicis, & prestas nobis. Postea discooperit manu dextra Calicem, & genuflexus Sacramentum adorat: tum se erigit, & reverenter accipit Hostiam inter pollicem & indicem dextræ manus, & cum ea super Calicem, quem manu sinistra tenet circa nodum infracuppam, signat h[ab]et a labio ad labium, dicens, Per te ipsum, & cum te ipso, & in te ipso. Et similiter cum Hostia signat bis inter Calicem & pectus, incipiens a labio Calicis, & dicit: Est tibi Deo Pater omnipotenti, in unitate Spiritus & sancti. Deinde tenens manu dextra Hostiam super Calicem, sinistra Calicem, eleuat eum aliquantulum simul cum Hostia, dicens, omnis honor & gloria. & statim utrumque deponens, Hostiam collocat super Corporale, & si opus sit, digitos extergit, ut supra; ac pollices & indices ut prius iungens, ¹ Calicem Palla cooperit, & genuflexus Sacramentum adorat.

e Vocem eleuat.] Ita Amalar. lib. 3. cap. 26. & Microlog. cap. 17. Verba, Nobis quoque habentur in Liturgia citatae sancti Petri.

f. Pectus sibi percunit.] Tradit Innocentius III. lib. 5. cap. 12. & ante eum nemo. Tribus digitis fit tensio pectoris, ex Durand. lib. 4. cap. 46. hoc est, digitis inferioribus & ultimis, ne pollex & index iuncti tangent Planctam.

Quindecim Sancti hoc loco nominantur, octo viri, septem mulieres; quia per hoc Sacrificium a septem donis Spiritus sancti ad octo beatitudines peruenitur¹, Honor. in Gemma lib. 1. cap. 107.

E quibus primo loco Ioannes. quisnam? Euangelistam putat Innocentius ratione virginitatis, cui ideo adiungitur statim Stephanus virgo. inclinat idem in Baptistam, qui Martyr fuit; sed dubitat, quia dicitur, Apostolis, & Martyribus. Intelligit Azor. lib. 10. cap. 37. quast. 7. Baptistam, ne Euangelista bis dicatur nominari; quem ego tamen Apostolum dixerim, qui fuit

homo missus a Deo. Deinde satis est, quod verificetur titulus Apostolorum in Matthia & Barnaba Apostolis. Liturgia sancti Basili habet aperte Baptizam. Gemma ubi supra cap. 108. putat esse Ioannem, qui est Marcus Euangeliſta, ut purus aliquis Euangeliſta reperiatur in Canone. Sed Baronius negat, Marcum Euangeliſtam cumdem esse cum illo Ioanne, anno 45. num. 45. Reliqui vero vel sunt Summi Pontifices, vel Episcopi, vel Presbyteri, vel Exorcistae, vel Virgines, vel Coniugatae, ut ex Historijs Breniarij patet. omnes autem fuderunt sanguinem simul cum Christo, & pro Christo.

Matthias & Barnabas nominantur posteriori loco, quia obiere post Stephanum, Bellarmin. de Missa lib. 2. cap. 26. ubi addit, Matthiam non cum alijs duodecim nominari, quia post passionem fuit electus. Quod si obijcas, Paulum quoque post passionem vocatum, responderet, Paulum Petrum semper adiungi.

Eli-

Felicitatem, de qua hoc loco, putat
Biel lect. 59. esse matrem septem fi-
liorum, cuius commemoratione fit die
23. Novembris, sed ego sentio, soro-
rem esse Perpetuæ, cui coniungitur.
de quibus die 7. Martyr, quæ à S. Au-
gustino summis laudibus celebrantur.
Idem sentit Baron. in Martyrol. ad

predictam diem Martyr:
g. Sanætificas, viuificas, &c.] De tri-
bus his crucibus Microl. cap. 17. ver-
borum autem meminit S. Cyprianus

Serm. de Cœna Domini.

h Ter à labio ad labium.] Tres
cruces sunt æqualiter nunc, sicut &
duæ sequentes inter Calicem & pe-
ctus. Taceat Crassus, qui secutus Du-
randum libro 4. cap. 46. tres pri-
mas cruces voluit fieri altius, deinde
minus altè supra Calicem, & post-
ea intra Calicem; & aliarum dua-
rum alteram in planum, à Calice ad
pectus, alteram in longum, à labio
Calicis ad pedem eiusdem. non sunt
in vsu Romano. Neque Hostia de-
bet tangere labium Calicis, ne frag-
menta inde fiant, licet apud quosdam
antiquorum, ex Ordine Romano, fie-
ri soleret.

Ceterum Microl. cap. 17. reprehen-
dit duas postremas cruces, & male;
ergo erant in vsu ante eundem. Ver-
ba verò, Per ipsum, cum ipso, &c. ha-
bet S. Ambros. libro de Sacrament.

4 In Missa solemní cùm Celebrans dicit, Per quem hac omnia, &c. Dia-
conus facta Sacramento genuflexione, accedit ad dextram Celebrantis,
& quando opus est, ^m discoperit Calicem, & cum Celebrante adorat:
similiter cooperit, & iterum genuflectit. ⁿ Cùm incipit, Pater noster,
idem vadit retrò post Celebrantem, facta prius Sacramento genufle-
xione, ubi stat, dum dicitur Oratio Dominica.

^m Discoperit Calicem.] Habet Du-
rand. lib. 4. cap. 46. ad ea verba, Per ip-
sum, &c. Dum fiancruces, Dia-
conus retineat duobus digitis dextræ
manus

cap. 5. & in Liturgia Græca sancti Pe-
tri docetur, cum ijsdem verbis pane
signari Calicem.

i Eleuat eum aliquantulum.] Tra-
dit Microl. cap. 17. nisi quod eleua-
batur Calix ad ea, Per omnia facu-
la, &c. vsque ad Durandum, qui hunc
eundem cum Micrologo describit ri-
tum. Præsens autem ritus noster ma-
gis concordat cum verbis, omnis ho-
nor, & gloria, quæ in exaltatione Ca-
licis & Hostiæ manifestantur.

l Calicem Palla cooperit.] Hactenus
perimentum Calicis fuit ad necessi-
tatem, deinceps ad mysterium, inquit
Microl. loco citato, quia in hac eleua-
tione & depositione Calicis medita-
tur depositionem Christi in sepul-
chro, in quo iacuit tribus ferè diebus,
quos devorant tres Orationum arti-
culi sequentes; & in Palla vult desi-
gnari lapidem monumenti, de quibus
& nos suo loco infra, cùm de mysti-
ca ageimus expositione Missæ. Micro-
log. idem cap. 16. notat, quinques di-
ci Per Christum Dominum nostrum: &
Gemma lib. 1. cap. 56. reddit causam,
ob memoriam quinque Vulnerum
Christi. Est autem conclusio breuis,
quia non præcedit Dominus vobiscum,
vt ait Nauarr. de Orat. cap. 19. nu-
mero 171. neque in ultima dicitur
Amen; quia sequitur, Per quem, vt no-
tat Biel lectio 60.

158 Comment. in Rubr. Missalis. Pars II. Tit. X.

manus pedem Calicis, Cœrim. Episc.
lib. 1. cap. 9. & habet mysterium, de
quo infra in expositione mystica Missæ.

n [Cum incipit, Pater noster.] Facta
genuflexione, Diaconus vadit post

Celebrantem, quod docetur etiam
Durando loc. citato. Regula vero est,
quod Diaconus (non alijs) cum Ce-
lebrante genuflectente genuflectat, si
solus eidem assistit.

De Oratione Dominica, & alijs usque ad factam
Communionem. X.

IElebrans, cooperto Calice, adoratoq[ue] Sacramento, erigit se; &
manibus extensis hinc inde super Altare intra Corporale positis,
dicit intelligibili voce, o Per omnia secula seculorum. & cum dicit, p Orem-
sus, iungit manus, caput Sacramento inclinans. Cum incipit q Pater
noster, extendit manus, & stans oculis ad Sacramentum intentis, pro-
sequitur usque ad finem. Responso à ministro, r Sed libera nos à malo, &
à Celebrante submissa voce, Amen, manu dextra, pollice & indice non
disunctis, Patenam aliquantulum purificatorio extergens, eam accipit in-
ter indicem & medium digitos, quam tenens super Altare erectam, sinistra
super Corporale posita, dicit secrete, t Libera nos quæsumus, &c.

o Per omnia secula seculorum.] Cur
manibus extensis super Altare, & vo-
ce intelligibili, ijdem videndi sunt qui
suprà in simili casu initio Praefationis,
& præsertim Innoc. III. lib. 5. cap. 12.
vt populus nimirum ratificet, quæ se-
cretò peracta sunt, cum verbo Amen.
Idem habetur in Liturgia S. Petri.

p Oremus.] Sicut ad Oremus caput
inclinat, ita erigit illud statim ad Præ-
ceptis salutaribus, &c. quod dicit ma-
nibus iunctis, quas deinde exrendit ad
Pater noster. Praefatio, Præceptis salu-
taribus, &c. vetustior est quam pluri-
que arbitrantur, Ordo Roman. Alcuin.
meminit & Amal. lib. 3. cap. 20. Tri-
buitur sancto Gregorio a Radul. Pro-
pos. 23. sed videtur esse S. Cypriani
Tract. de Oratione Dominica, apud Dru-
ran. lib. 2. cap. 47. & additur tamquam
præludium Orationis Domini, quia
tota à Deo fuit formata, Odo Camerac.

q Pater noster.] Oratio Dominica
ab Apostolis ipsis usurpata fuit in
Missæ, secundum omnes; nec Missæ,
vt dictum est suprà ex Gregorio lib. 7.
Epist. 63. constabat alijs partibus quam
Consecratione & Oratione Domini-
ca. Hier. lib. 3. aduers. Pelag. scri-
bit, Christum Dominum docuisse
Apostolos, vt quotidie in Corporis
eius Sacrificio credentes audeant lo-
qui, Pater noster, &c.

Cum ergo à Rupert. lib. 2. cap. 15.
dicitur auctor S. Gregorius, intelligi,
vel eum restituisse Missæ, vel deter-
minasse tempus ante Sacramentum sum-
ptionem; nam S. Ambrosius eam reci-
tari post Canonem testatur lib. 5. de
Sacrament. cap. 4. & August. de sefa-
tetur idem Sermoni in Vigilia Pascha:
fortè S. Gregorius hoc idem sanciuit;
vel statuit, quod à solo diceretur Sa-
cerdote, non à populo, vt Græc.

m05